

CĂTRE CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

DOMNULUI/ DOAMNEI PREȘEDINTE

Subsemnatul SECU CRISTIAN ADRIAN, (...), în contradictoriu cu Comitetul Național pentru Situații de Urgență (în continuare, CNSU) , prin reprezentant legal- Florin Cățu, cu sediul la Ministerul Afacerilor Interne - Piața Revoluției, nr.1A, sector 1, București, mail: dsu@mai.gov.ro, fax: 021.313.71.55

, în temeiul legii nr. 136/2020 , Deciziei CCR nr. 429/2019, art. 126 alin.6), art. 52 și art. 147 alin. 4) din Constituție, art. 6 pct I CEDO , formulez

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

Solicit instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună :

- în principal , **constatarea inexistenței HOTĂRĂRII nr. 36 din 21.07.2020 a CNSU privind constatarea pandemiei de COVID-19** și stabilirea unor măsuri necesar a fi aplicate pentru protecția populației
- în subsidiar, în cazul respingerii capătului de cerere de mai sus, **anularea HOTĂRĂRII nr. 36 din 21.07.2020 a CNSU** privind constatarea pandemiei de COVID-19 și stabilirea unor măsuri necesar a fi aplicate pentru protecția populației
- în subsidiar, în cazul respingerii capătului de cerere de mai sus, **constatarea inopozabilității față de persoana mea a HOTĂRĂRII nr. 36 din 21.07.2020 a CNSU** privind constatarea pandemiei de COVID-19 și stabilirea unor măsuri necesar a fi aplicate pentru protecția populației
- în subsidiar, în cazul respingerii capătului de cerere de mai sus, **constatarea inexistenței, art.1 din HOTĂRĂREA nr. 36 din 21.07.2020 a CNSU , care prevede că : *Se certifică pandemia de COVID-19 declarată de Organizația Mondială a Sănătății la data de 11.03.2020***
- în subsidiar, în cazul respingerii capătului de cerere de mai sus, **anularea art.1 din HOTĂRĂREA nr. 36 din 21.07.2020 a CNSU , care prevede că : *Se certifică pandemia de COVID-19 declarată de Organizația Mondială a Sănătății la data de 11.03.2020***
- în subsidiar, în cazul respingerii capătului de cerere de mai sus, **constatarea inopozabilității față de persoana mea a art.1 din HOTĂRĂREA nr. 36 din 21.07.2020 a CNSU , care prevede că : *Se certifică pandemia de COVID-19 declarată de Organizația Mondială a Sănătății la data de 11.03.2020***
- publicarea în Monitorul Oficial a prezentei hotărâri în caz de admitere în tot sau în parte, potrivit art. 15 alin.20) Lg 136/2020
- cu cheltuieli de judecată reprezentând taxă de timbru

Pentru următoarele

MOTIVE

I. Competența instanței

În primul rând, pandemia este „certificată” prin Hotărâre în temeiul art. 6 alin. c) din Legea nr. 136/2020.

De asemenea, potrivit preambulului Hotărârii CNSU, aceasta a fost **emisă în temeiul prevederilor art. 4 și art.11 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic**, ale art. 20 lit. l) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 și art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență

Potrivit dispozițiilor Legii nr. 136/2020,

(4) Toate actele administrative cu caracter normativ privind instituirea, modificarea sau încetarea măsurilor din prezenta lege pot fi atacate de către orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim la instanța competentă, cu acțiune în anulare la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 5 zile de la publicarea actului administrativ în Monitorul Oficial al României sau **de la data luării la cunoștință a conținutului actului în cazul nepublicării acestuia.**

(5) Acțiunea în anulare se formulează în scris și se depune la instanța judecătorească competentă.

(6) Instanța competentă să soluționeze acțiunea în anulare formulată împotriva actelor administrative este curtea de apel, secția de contencios administrativ și fiscal, **în a cărei rază teritorială se află sediul autorității emitente.**

(7) La soluționarea acțiunilor introduse împotriva actelor administrative din prezenta lege nu sunt aplicabile prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004

Sediul autorității emitente este în București, prin urmare, este competentă Curtea de Apel București, complet de 3 judecători.

Deși în prevederile procedurale mai sus menționate se face referire doar la anularea actului, pentru identitate de rațiune și prezenta acțiune având ca obiect principal constatarea ineficienței unui act emis în baza Legii nr. 136/2020 atrage competența Curții de Apel București, secția de Contencios Administrativ, complet de 3 judecători.

II. Data luării la cunoștință a actului normativ

Întrucât actul normativ nu a fost publicat potrivit dispozițiilor legale în materie, data luării la cunoștință a fost 12.04.2021, de pe siteul Juridice.ro, când am citit următorul articol, publicat azi:

https://www.juridice.ro/725967/iccj-hotararea-cnsu-care-certifica-pandemia-in-romania.html?fbclid=IwAR31CjQwJNeWj_4IXhEXXm4sY8mMoM8KJFdllnVcV1D-nyXA_IFV5DQ24FQ

III. Interes procesual, legitim și actual

În acest articol se arată că prin Decizia nr. 6455 din 2 decembrie 2020, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că prin Hotărârea Comitetului Național Pentru Situații de Urgență nr. 36/21.07.2020 s-a certificat pandemia de Covid-19 declarată de OMS la data de 11 februarie 2020, în acord cu dispozițiile art. 6 lit. c) din Legea nr. 136/2020. Ce nu a fost invocat nici de instanță, dar nici de părți, este că în lipsa publicării Hotărârii CNSU, ea poate avea cel mult rolul unei probe, nu poate produce efecte erga omnes, pentru motivele ce vor fi expuse de mine pe fond.

Această Hotărâre a CNSU îmi încalcă dreptul procesual de a obține o Hotărâre în suspendarea actelor normative ilegale emise de Guvern și autoritățile publice locale în perioada 01.03.2020-prezent.

Drept urmare, în dosarul 1193/2/2021, având ca obiect suspendare act+ anulare, mi s-a invocat excepția inadmisibilității cererii de suspendare în raport de art. 5 alin.3) Legea 554/2004 care prevede că:

(3) **În litigiile referitoare la actele administrative emise [...] pentru înlăturarea consecințelor calamităților naturale, epidemiilor și epizootiilor nu sunt aplicabile prevederile art. 14.**

Însă, așa cum reiese din dispozițiile legale existente, trebuie să existe o Hotărâre a CNSU, precum Hotărârea nr. 36/2020 atacată, **care certifică starea de epidemie/pandemie în România**, în lipsa unui ordin al Ministerului Sănătății prin care să se declare această stare.

Potrivit art. 6 lit.a) din legea 136/2020, starea de epidemie din care să rezulte o situație de risc epidemiologic și biologic **se declară prin ordin al ministrului sănătății**, iar această obligație este dedublată de prevederile art. 7 alin.1) lit. b din Capitolul II, Anexa II, a Legii nr. 153/2017 puse în aplicare prin Anexa 2, articol unic, litera A, punctele 1 și 9 ale Hotărârii de Guvern nr. 153/2018, iar potrivit art. 6 lit. c), starea de risc epidemiologic și biologic pentru care se instituie măsurile prevăzute în prezenta lege se poate institui și prin **pandemie declarată de Organizația Mondială a Sănătății și certificată prin hotărâre de Comitetul Național pentru Situații de Urgență;**

Potrivit memoriului nr.0227/20.05.2020 depus de Organizația Crime Harm Reduction (O.C.H.R.) , Ministerului Sănătății i-a fost adresată următoarea întrebare:

3. Care este documentul emis de Ministrul Sanatatii si care este data emiterii si publicarii in Monitorul Oficial prin care este declarata, in mod oficial, Epidemia de SarsCov 2 pe teritoriul Romaniei?

Prin adresa 2/5481/23.06.2020, Ministerul Sănătății a precizat următoarele:

Ministerul Sănătății nu a emis nici un act normativ prin care sa declare epidemia de SARS - CoV-2 pe teritoriul României.

Declararea unei epidemii se realizează atunci când numărul de cazuri de îmbolnăvire înregistrate la un moment dat într-o regiune crește peste nivelul așteptat (endemic).

Prin urmare, Hotărârea CNSU reprezintă singurul impediment în exercitarea dreptului procesual de a cere suspendarea actului normativ în dosarul sus menționat, deci acțiunea prezintă interes, în sensul că obținerea unei Hotărâri judecătorești favorabile îmi deschide dreptul de a intra pe fondul cauzei, întrucât excepțiile nu au fost soluționate.

IV. Fondul cauzei

1. INEXISTENȚA

Prin forma ad validatem se înțelege acea **condiție de validitate, esențială și specială**, care constă în necesitatea îndeplinirii formalităților prestabilite de lege, în lipsa cărora actul juridic civil nu s-ar putea naște în mod valabil.

Potrivit **art. 7 alin.2 OUG nr. 21/2004**, Comitetele pentru situații de urgență sunt organisme interinstituționale cu rol decizional în managementul situațiilor de urgență, **hotărârile acestora având caracter obligatoriu pentru destinatarii acestora, iar potrivit art 8¹ alin. 3**, Comitetul național este un organism interinstituțional format din miniștri sau secretari de stat desemnați de aceștia și conducători ai instituțiilor publice centrale sau persoane cu drept de decizie desemnate de aceștia, în funcție de tipurile de risc gestionate sau funcțiile de sprijin repartizate în competență în cadrul Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență.

Distinct de actul juridic civil tipic, a cărui nepublicare în condițiile legii atrage sancțiunea inopozabilității față de terți, pentru ca un act administrativ cu caracter normativ să fie valid și să producă în mod legal efecte juridice general obligatorii, trebuie să fie publicat.

Potrivit **normelor imperative ale art. 11 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă**, (1) În vederea intrării lor în vigoare, legile și celelalte acte normative adoptate de Parlament, hotărârile și ordonanțele Guvernului, deciziile primului-ministru, actele normative ale autorităților

administrative autonome, precum și ordinele, instrucțiunile și alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această cerință este dedublă de prevederile Legii nr.202/1998, care la art. 5 lit H prevăd că actele normative ale organelor de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului, potrivit competenței lor stabilite prin lege, adoptate în vederea organizării executării legii se publică în Monitorul Oficial Partea I.

Autoritatea emitentă a Hotărârii nr. CNSU nr. 36/2020 este Comitetul Național pentru Situații de Urgență, organ de specialitate al administrației publice centrale, sub conducerea Guvernului, prin urmare, intră sub incidența art. 11 din Legea nr. 24/2000.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii în constatarea inexistenței actului , Curtea Constituțională a României, a reținut că prin prisma dispozițiilor constituționale ale art. 52 și art. 116 alin.6) din Constituție, conform cărora controlul judecătoresc al actelor administrative prevăzute în Constituție este garantat, nimic nu împiedică persoana vătămată să formuleze o acțiune în constatarea inexistenței actului , în lipsa unor norme de procedură reglementate de Legea 554/2004, deoarece niciun judecător nu poate refuza soluționarea unei cereri pe motiv că *legea nu prevede , este intunecată sau neîndestulătoare.*

Deși în legislație nu este prevăzută o sancțiune *expressis-verbis*, nepublicarea actului administrativ normativ atrage sancțiunea inexistenței acestuia, conform jurisprudenței CEDO, ICCJ și CCR.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza **Petra contra României**, a reținut că Ordinul nr.1223/31.05.2007, emis de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, este inexistent juridic intrucât, nefiind publicat în M.O., nu întrunește exigențele de accesibilitate ale unei legi.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 3792 din 30 octombrie 2008 a reținut că actul normativ nepublicat este inexistent :

"Legea nr.24/2000 este clară sub acest aspect, stabilind pentru actele administrative normative publicarea în Monitorul Oficial al României (art.10 alin.(1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă).

Niciun alt mod de aducere la cunoștința publicului a actelor administrative normative nu suplinește cerința impusă de ar.10 alin.(1) sus-menționat (de exemplu, publicarea pe site-ul autorității emitente).

Sancțiunea nepublicării actului administrativ normativ este aceea a inexistenței actului astfel emis."

DECIZIA CCR nr. 429/2019- temeiul principal al prezentei acțiuni:

Cele mai importante aspecte, aplicabile *mutatis mutandis* în cauza dedusă judecării, sunt cele reținute de Curtea Constituțională a României prin Decizia nr. 429/2019 că:

„sanctiunea inexistenței actului administrativ intervine atunci când acesta este lipsit de un element de fapt indispensabil conform naturii sale și că depunerea la dosarul cauzei, în materialitatea lor, a actelor nepublicate de către autoritatea interesată, obligație ce derivă din textul de lege criticat, are doar semnificația administrării unei probe, fără a putea fi considerată drept o cale legală de validare a unor acte normative”

Distinct de acestea, Curtea reține că, în temeiul art. 52 și art. 126 alin. (6) din Constituție autorul **are la dispoziție calea unei acțiuni prin care poate să solicite oricând instanței judecătorești examinarea legalității unui actului administrativ cu caracter normativ și constatarea inexistenței sale**, astfel că accesul liber la justiție nu este restricționat în ceea ce privește contestarea legalității unor astfel de acte administrative. Sunt respectate astfel, toate garanțiile specifice unui proces echitabil.

2. NULITATEA ABSOLUTĂ (ANULAREA)

În cazul în care prezenta onorată instanță va înlătura aparările cu privire la sancțiunea inexistenței, amintesc că sunt și instanțe care au reținut că sancțiunea intervenită pentru nepublicarea actului nu este inexistența, ci **nulitatea absolută**.

Prin **Sentința Civilă 166/R/2014 a Curții de Apel Brașov, pronunțată în Dosarul nr. 95/64/2014 publicată în Monitorul Oficial al României nr. 785/21.10.2015**, după ce a rămas definitivă prin nerecurare, Curtea de Apel Brașov a admis acțiunea formulată de reclamantii Antohi Neculai, Bârlea Mihai Radu, Blebea Andrei, Cheța Teodor, Ciotloș Viorica, Ciobotaru Ioan Florin, Conțu Nicolae, Cosma Viorel, Dumitrescu Ioan Victor, Ene Constantin, Erdos Iosif, Ferentz Adalbert Vasile, Gal Csaba, Giurcea Paula Elena, Ionescu Liviu, Jurescu Mircea Neculai, Leiter Ioan Emil, Liță Mircea Nicolae, Mănica Corneliu, Meiu Cornelia, Munteanu Dumitru, Musgociu Pompei, Nan Corneliu Marius Dumitru, Pop Teodor Aurel, Popescu Marius, Popescu Alexandru Ion, Pora Ileana, Posedaru Gheorghe Adrian, Rânditean Miron, Rusu Cezar, Sava Alexandră, Syekula Joseph, Șerban Gabriela, Șerban George, Tanu Gabriel și Varga Ioan, în contradictoriu cu pârâta Casa Națională de Pensii Publice București având ca obiect "anulare act administrativ" și a anulat ordinele emise de președintele Casei Naționale de Pensii Publice cu nr. 991/2011 și nr. 671/2010.

În esență Curtea de Apel Brașov a reținut că:

Conchizând, aceste ordine au caracter normativ și era obligatorie publicarea lor în Monitorul Oficial al României, ceea ce în speță nu s-a realizat.

Cu privire la sancțiunea ce se aplică în această situație se constată că reclamantii au solicitat anularea ordinelor, dar și constatarea inexistenței lor.

Instanța constată că în speță intervine sancțiunea nulității absolute a acestor acte întrucât nu întrunește una din condițiile esențiale pentru a exista, fiind încălcate dispoziții legale de ordine publică, astfel că va dispune în consecință.

Nu intervine sancțiunea inexistenței acestor acte administrative întrucât au aparență de legalitate, nu sunt în mod vădit nelegale, iar această pretenție se va respinge.

3. INOPOZABILITATEA

În cazul în care onorata instanță va înlătura criticile mai sus amintite, solicit constatarea inopozabilității față de persoana mea.

În speță, potrivit ultimului articol din Hotărâre, aceasta trebuie să producă efecte doar între părțile componente ale Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență:

Art.7 Prezenta hotărâre se comunică tuturor componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, pentru punere în aplicare prin ordine și acte administrative ale conducătorilor acestora.

Inopozabilitatea este acea sancțiune care intervine în cazul nesocotirii unor cerințe de publicitate față de terți, prevăzute de lege pentru anumite acte juridice.

Principalele deosebiri dintre nulitate și inopozabilitate sunt următoarele:

- Nulitatea presupune un act juridic nevalabil, cât timp inopozabilitatea presupune un act juridic încheiat cu respectarea dispozițiilor legale referitoare la condițiile sale de validitate;
- În caz de nulitate, efectele privesc atât părțile actului juridic, cât și terți, însă, în caz de inopozabilitate, efectele actului juridic se produc față de părți (**CNSU și Comitetetele județene**), dar **drepturile și obligațiile născute din actul respectiv nu pot fi opuse terților**;
- Cauzele de nulitate există în momentul încheierii actului juridic, cât timp inopozabilitatea presupune, de regulă, neîndeplinirea unor formalități ulterioare încheierii actului juridic;

Prin urmare, Hotărâre nefiind publicată potrivit dispozițiilor legale aminite, este opozabilă doar părților interesate în a duce la îndeplinire această Hotărâre, **însă aceasta nu poate fi opusă terților**

V. Concluzii

Întrucât actul normativ al pârâtului nu a fost publicat în Monitorul Oficial, s-au încălcat atât prevederile Legii nr. 24/2000, Legii nr. 202/1998, cât și art. 1 alin.5) din Constituție, în componentele sale privind accesibilitatea legii, calitatea legii și securitatea juridică.

Timbrez legal cererea cu 50 lei, deoarece acțiunea are în sens larg un singur capăt de cerere principal, respectiv sancționarea actului administrativ nepublicat, sancțiune care poate fi inexistența, anularea sau inopozabilitatea, în tot sau în parte. Prin urmare, capetele de cerere subsidiare nu au finalitate diferită în sensul art. 34 OUG 80/2013, de asemenea nu se antamează probei noi, prin urmare nu trebuie timbrate separat, fiind la latitudinea instanței să constate sancțiunea corect intervenită în cauza pendinte.

În drept: art.1 alin.5), art. 126 alin.6), art. 52 și art. 147 alin. 4) din Constituție, Legea nr. 136/2020, Legea nr. 24/2020, Decizia CCR nr. 429/2019, C.pr.civ, Legea nr.202/1998, OUG nr. 21/2004, precum și orice alte dispoziții legale invocate în prezenta, jurisprudența CEDO și CCR invocată în prezenta.

În probațiune, înscrisuri:

- articolul publicat pe juridice.ro (de unde am și luat această hârtie nepublicată a CNSU)
- hârtia nepublicată a CNSU
- adresă trimisă de mine către MO, referitor la actele publicate de CNSU
- răspuns primit de mine de la Monitorul Oficial
- adresa Avocatului Poporului trimisă către CNSU, cu privire la nepublicarea Hotărârilor în MO
- memoriu O.C.H.R.
- răspunsul Ministerului Sănătății cu privire la faptul că nu a declarat epidemie
- extras de pe portal.just.ro, din dosarul 1193/2/2021, în care sunt parte.

Cereri finale

1. Solicit formare dosar electronic și acces la dosarul electronic al instanței, (...)
2. Solicit comunicarea prezentei către pârât prin email (poștă electronică) sau agent procedural sau poștă militară pentru o comunicare cât mai rapidă
3. Solicit să faceți citarea mea prin email, să primesc întâmpinarea pe mail
4. Solicit să faceți aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. 12) potrivit cărora *Primul termen de judecată este de maximum 5 zile de la data înregistrării acțiunii în anulare, iar termenele ulterioare nu pot depăși 10 zile în total.*

Adrian SECU

12.04.2021